Rok V. Nr 8.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO KRAKOWSKIEGO

WYDAWANY Z FUNDUSZÓW NAUCZYCIELSTWA OKRĘGU.

Kraków, dnia 20 września 1926 r.

TREŚĆ:

146.

Rozporządzenie Rady Ministrów [1])

z dnia 2 czerwca 1926 r.

w sprawie administracji szkolnej w części powiatu nowotarskiego, stanowiącej poprzednio powiat spisko-orawski.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 26 października 1921 r. w przedmiocie przepisów prawnych, obowiązujących na obszarze Spisza i Orawy, należącym do Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 657), zarządza się co następuje:

§ 1. Na część obszaru powiatu nowotarskiego, stanowiącą poprzednio powiat spisko-orawski, rozciąga się moc obowiązującą przepisów:

a) ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 304).

b) ustawy z dnia 26 czerwca 1899 r. o Radach Szkolnych Okręgowych (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr 84).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą na obszarze b. powiatu spisko-orawskiego przepisy w sprawach unormowanych rozciągniętemi na ten obszar paragrafem 1 niniejszego rozporządzenia przepisami.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*
Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Mikułowski-Pomorski.*

147.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 19 maja 1926 r.

w sprawie regulaminu przyjmowania uczniów do państwowych seminarjów nauczycielskich.

Przy przyjmowaniu uczniów do państwowych seminarjów nauczycielskich polecam stosować się do przepisów, zawartych w załączonym regulaminie.

Regulamin ten wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dn. 19 maja 1926 r. (Nr I. 7499/26).

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *J. Mikułowski-Pomorski.*

---

[1]) Ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 348.

Załącznik do Nru I. 7499/26.

REGULAMIN
przyjmowania uczniów do państwowych seminarjów nauczycielskich.
I. Przepisy ogólne.

§ 1. Kandydatów do państwowych seminarjów nauczycielskich przyjmuje się z reguły w końcu i na początku każdego roku szkolnego.

Egzaminy wstępne odbywają się stale w końcu roku szkolnego bezpośrednio przed wakacjami letniemi.

Dokładne terminy egzaminów dla każdego okręgu szkolnego wyznaczają Kuratorja.

Jeżeli po przyjęciu kandydatów w terminie przedwakacyjnym okaże się jeszcze pewna liczba miejsc wolnych w danem seminarjum, Dyrekcja tego seminarjum może zarządzić dodatkowe przeprowadzenie egzaminu w terminie powakacyjnym.

Przeprowadzenie egzaminu wstępnego poza zwykłym terminem, t. j. w ciągu roku szkolnego, jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem Kuratorjum i to wyłącznie dla kandydatów, którzy udowodnili, że nie mogli zgłosić się w terminie właściwym.

Przeniesienie się ucznia z jednego seminarjum do innego w ciągu roku szkolnego jest dopuszczalne tylko z istotnie ważnych powodów (np. zmiany stałego miejsca zamieszkania rodziców lub opiekunów).

§ 2. Do państwowych seminarjów nauczycielskich mogą być przyjmowani kandydaci:

1) w odpowiednim wieku,

2) zdrowi fizycznie i bez żadnych wad i braków cielesnych, któreby w przyszłości mogły im przeszkadzać w sprawowaniu obowiązków nauczycielskich,

3) nienaganni pod względem moralnym,

4) odpowiednio uzdolnieni i przygotowani pod względem umysłowym.

§ 3. Pod względem wieku do przyjęcia na I kurs seminarjum wymaga się z reguły ukończenia 14, a nieprzekroczenia 17 lat życia w tym roku kalendarzowym, w którym zaczyna się rok szkolny.

Przyjmowanie na kurs I kandydatów w wieku od 17 do 20 lat jest dopuszczalne tylko za specjalnem zezwoleniem Kuratorjów. W razach wyjątkowych Ministerstwo na wniosek Kuratorjum może zezwolić na przyjęcie kandydata, który przekroczył wiek wyżej wskazany.

Na każdy z wyższych kursów wymaga się wieku odpowiednio starszego, na kurs wstępny — o rok młodszego.

Dyspensa dla kandydatów poniżej przepisanego wieku jest niedopuszczalna.

§ 4. Zdolność fizyczną do zawodu nauczycielskiego stwierdza lekarz szkolny, a gdzie go niema — inny lekarz urzędowy, stosując się do obowiązujących w tej sprawie przepisów.

Badanie lekarskie, o ile możności, winno być przeprowadzone w okresie egzaminów wstępnych, a świadectwa — wystawiane na ustalonym formularzu.

§ 5. Dobre obyczaje kandydatów, zgłaszających się do seminarjów bezpośrednio z innej szkoły, stwierdza się na podstawie świadectw szkolnych. Nienaganność moralną innych kandydatów stwierdza się przez urzędowe świadectwo moralności.

§ 6. Uzdolnienie i przygotowanie umysłowe kandydatów stwierdza się na podstawie przedstawionych świadectw szkolnych albo odpowiedniego egzaminu wstępnego.

§ 7. O przyjęciu do seminarjów winny decydować wyłącznie osobiste kwalifikacje zgłaszającego się kandydata. Przy zupełnej ich równości należy dawać pierwszeństwo dzieciom rodziców niezamożnych, nauczycieli, urzędników i innych funkcjonarjuszy państwowych.

§ 8. O dopuszczeniu kandydata do egzaminu wstępnego, wyjąwszy wypadki, zastrzeżone dla Ministerstwa i Kuratorjum w §§ 1 i 3, decyduje Dyrekcja seminarjum, której kandydat winien przedstawić:

1) podanie rodziców lub opiekunów prawnych o przyjęcie go do seminarjum (w razie pełnoletności kandydata podanie może być wystosowane przez niego samego),

2) własnoręcznie napisany życiorys,

3) metrykę urodzenia,

4) świadectwo powtórnego szczepienia ospy,

5) ostatnie świadectwo szkolne, jeżeli kandydat już do jakiejś szkoły uczęszczał,

6) świadectwo moralności, jeżeli kandydat nie zgłasza się bezpośrednio z innej szkoły,

7) zaświadczenie lekarza urzędowego o stanie zdrowia i zdolności fizycznej do zawodu nauczycielskiego, jeżeli z braku lekarza szkolnego Dyrekcja nie może zarządzić zbadania kandydata przez tego lekarza.

§ 9. Sposób przeprowadzenia egzaminu wstępnego pełnego i uzupełniającego może być dwojaki:

1) egzamin może się odbyć w formie jednorazowego wypytania kandydata z każdego przedmiotu egzaminacyjnego, a przy egzaminie piśmiennym lub technicznym w formie jednorazowego wykonania przez kandydata wskazanych mu zadań,

2) albo egzamin może być przeprowadzony t. zw. systemem lekcyjnym, to znaczy, że kandydaci podzieleni na grupy, w żadnym razie nie liczniejsze, niż po 30 w każdej, tworzą jak gdyby prowizoryczne klasy i uczęszczają do seminarjum przynajmniej 5 dni na rozłożone według specjalnie opracowanego planu zajęcia lekcyjne, w ciągu których egzaminatorowie z poszczególnych przedmiotów, egzaminując kandydatów ustnie i piśmiennie, starają się poznać zasób ich wiadomości, stopień inteligencji i ogólny rozwój umysłowy.

Dopuszczalne jest także — a często nawet pożądane — łączenie obu form egzaminu w ten sposób, że najpierw celem wyeliminowania najsłabszych kandydatów odbywa się egzamin piśmienny, a po ocenie wypracowań i po usunięciu kandydatów zupełnie nieprzygotowanych, pozostali są egzaminowani systemem lekcyjnym.

O wyborze jednej z wyżej wskazanych form egzaminu, jeżeli Kuratorjum nie wyda w tej sprawie specjalnego zarządzenia, decyduje Rada pedagogiczna seminarjum.

§ 10. Egzaminowanie kandydatów w sposób nieprzewidziany w paragrafie poprzednim (9), np. za pomocą t. zw. egzaminu psychologicznego, jest dopuszczalne tylko za specjalnem zezwoleniem Kuratorjum, udzielonem na wniosek Dyrekcji seminarjum.

Wnioski w tej sprawie winny podawać dokładny opis proponowanego egzaminu z przytoczeniem testów, za pomocą których ma być przeprowadzone badanie i z wymienieniem nazwiska egzaminatora. Egzamin taki nie może zastępować egzaminu zwykłego, może być tylko jego uzupełnieniem.

§ 11. Egzamin przeprowadzają nauczyciele, wyznaczeni przez dyrektora seminarjum.

Tematy zadań piśmiennych, jeżeli Kuratorjum nie wyda innego zarządzenia, winny być zaproponowane przez właściwych egzaminatorów i aprobowane przez dyrektora.

Jeżeli egzamin jest przeprowadzony systemem jednorazowego przepytania, a nie lekcyjnym (§ 9), albo jeżeli jest zastosowane połączenie obu form egzaminu w sposób, wskazany w ust. 4 § 9, to kandydaci, którzy na egzaminie piśmiennym otrzymali stopnie niedostateczne z dwóch różnych przedmiotów, winni być odsunięci od dalszego ciągu egzaminu.

Jeżeli egzamin jest przeprowadzony systemem jednorazowego przepytania, to na każdym egzaminie ustnym prócz właściwego egzaminatora winien być obecny dyrektor lub wyznaczony przez niego zastępca.

§ 12. Kandydat, który okazał się niedostatecznie przygotowanym na jeden z wyższych kursów, może być przyjęty na ten kurs, na który jest przygotowany dostatecznie, jeżeli nadaje się na ten kurs pod względem wieku i ogólnego rozwoju umysłowego. W tym celu egzaminatorowie, stwierdzając w czasie egzaminu niedostateczne przygotowanie kandydata na ten kurs, na który zdawać rozpoczął, mogą równocześnie zbadać, na który z niższych kursów przygotowanie naukowe kandydata jest wystarczające.

§ 13. Byli uczniowie państwowych i prywatnych seminarjów nauczycielskich mogą być przyjęci najwyżej na ten kurs, któryby w najkorzystniejszych warunkach mogli osiągnąć, pobierając normalnie naukę w seminarjum, do którego poprzednio uczęszczali.

Kandydat, który nie ujawnił swego poprzedniego pobytu w innem seminarjum i wskutek tego został przyjęty na kurs niewłaściwy, skoro wprowadzenie w błąd wyjdzie na jaw, winien być usunięty z zakładu.

§ 14. Kandydaci, którzy zostali przyjęci na podstawie egzaminu wstępnego, a najpóźniej w końcu pierwszego roku nauki w seminarjum okazali się mało uzdolnionymi albo niedostatecznie przygotowanymi naukowo, mogą być mocą uchwały Rady pedagogicznej usunięci z seminarjum.

§ 15. Kandydaci, którzy przedstawią świadectwo odejścia z innego seminarjum nauczycielskiego państwowego lub prywatnego, posiadającego pełne prawa seminarjów państwowych, mogą być przyjęci na właściwy kurs bez egzaminu wstępnego, jeżeli pomiędzy programem nauki na odpowiednich kursach w obu danych seminarjach niema żadnej różnicy (np. w rozkładzie przedmiotów pedagogicznych, w wyborze języka obcego itp.) oraz jeżeli przerwa między terminem odejścia kandydata z jednego seminarjum, a terminem zgłoszenia się do innego odpowiada następującym warunkom: nie przekracza roku w razie zgłoszenia się ucznia o przyjęcie

od początku nowego roku szkolnego i nie przekracza jednego miesiąca w razie zgłoszenia się kandydata w ciągu roku szkolnego, przyczem mają zastosowanie przepisy, wskazane w ostatnim ustępie § 1. W razie dłuższej przerwy Dyrekcja seminarjum może zażądać złożenia egzaminu wstępnego pełnego lub uzupełniającego w zakresie, w jakim uzna to za potrzebne.

Świadectwo odejścia może być wystawione na zwykłym blankiecie świadectwa rocznego, ale winno zawierać słowne — a nie tylko cyfrowe — oznaczenie kursu, na który uczeń ostatnio uczęszczał, winno stwierdzać, czy uczeń opuszcza zakład za wiedzą i zgodą Dyrekcji, wreszcie wyraz „roczne" winien być skreślony i zastąpiony wyrazem „odejścia". Świadectwo takie winno być podpisane przez dyrektora i opiekuna klasowego i opatrzone pieczęcią zakładu.

§ 16. Przyjęcie nowych kandydatów winno być protokółowane w osobnej księdze, w której należy zapisywać stopnie, jakie kandydat otrzymał na egzaminie wstępnym, oraz uchwały komisji egzaminacyjnej.

W tejże księdze winno być protokółowane, na podstawie jakiego świadectwa zostali przyjęci ci kandydaci, którzy egzaminu wstępnego nie składali, albo którzy składali tylko egzamin uzupełniający, same zaś świadectwa przez czas pobytu ucznia w seminarjum winny być zachowane w aktach szkolnych.

W tychże aktach przechowane być winny wszystkie dokumenty, wymienione w § 8.

Pozatem w ciągu przynajmniej jednego roku od czasu egzaminu wstępnego winny być przechowane w aktach piśmienne zadania egzaminacyjne, wykonane przez kandydatów zarówno przyjętych, jak i zdyskwalifikowanych.

§ 17. Wszelkie uchwały w sprawach, zastrzeżonych w regulaminie niniejszym do zbiorowej decyzji komisyj egzaminacyjnych, zapadają na zasadzie zwykłej większości głosów. W razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego, który z reguły głosuje ostatni.

Przewodniczącym jest z urzędu dyrektor seminarjum lub wyznaczony przez niego nauczyciel. Przewodniczącemu przysługuje prawo zgłoszenia votum separatum. Wtedy sprawa wraz z odpowiednim protokółem ma być przedstawiona Kuratorjum do rozstrzygnięcia. Kandydatowi zostaje w takim wypadku ogłoszone, że sprawa przyjęcia go do seminarjum będzie później zdecydowana.

Świadectw zdawania egzaminu wstępnego ani świadectw przyjęcia do seminarjum nie wydaje się.

II. Przyjmowanie na kurs wstępny.

§ 18. Kursy wstępne, istniejące przy niektórych seminarjach, przeznaczone są dla młodzieży, która ukończyła szkołę powszechną niżej zorganizowaną. Dlatego też na kursy te nie należy przyjmować kandydatów, którzy mają możność ukończenia szkoły powszechnej siedmioklasowej.

§ 19. Kandydatów na kurs wstępny przyjmuje się na podstawie egzaminu wstępnego z języka polskiego i rachunków z geometrją, a w seminarjach z językiem nauczania niepolskim oraz z dwoma językami nauczania — także z drugiego języka.

§ 20. Pod względem zakresu wymagań przy egzaminie z wymienionych w paragrafie poprzednim przedmiotów należy stosować taką miarę, by stopień przygotowania kandydata dawał widoki osiągnięcia przez niego w ciągu jednego roku szkolnego poziomu wymagań, stawianych przy egzaminie wstępnym na kurs I (v. § 27).

§ 21. O przyjęciu decyduje komisja złożona z dyrektora seminarjum, lekarza szkolnego, który badał stan zdrowia kandydatów, i nauczycieli, którzy ich egzaminowali, oraz którzy byli obecni przy egzaminie ustnym (v. § 11).

§ 22. Liczba uczniów, przyjętych na kurs wstępny, nie może przekraczać 30, aby z końcem roku szkolnego umożliwić przyjęcie na kurs I dostatecznej liczby kandydatów z poza kursu wstępnego.

III. Przyjmowanie na kurs I.

§ 23. Wśród kandydatów, zgłaszających się o przyjęcie na kurs I, rozróżnia się trzy grupy:

a) takich, którzy przechodzą na kurs I z kursu wstępnego, istniejącego przy tem samem seminarjum,

b) takich, którzy ukończyli kurs wstępny przy innem seminarjum nauczycielskiem państwowem, względnie prywatnem, posiadającem prawa seminarjum państwowego, albo siedmioklasową szkołę powszechną publiczną, względnie prywatną, posiadającą prawa publiczności, albo co najmniej trzy klasy szkoły wydziałowej lub średniej ogólnokształcącej państwowej, względnie prywatnej, posiadającej przynajmniej niepełne prawa szkół państwowych — i

c) takich, którzy posiadają przygotowanie szkolne niższe od wymienionego w punktach poprzednich, lub którzy do czasu egzaminu do żadnej szkoły nie uczęszczali.

§ 24. Kandydaci, należący do grupy a) (§ 23), są przyjmowani na kurs I na podstawie rocznych ocen postępów w naukach, poczynionych na kursie wstępnym, ale decyzja o przyjęciu zapada dopiero po ukończeniu egzaminowania kandydatów, należących do dwóch innych grup, w myśl przepisów wskazanych w § 30.

§ 25. Kandydaci, należący do grupy b) (§ 23), podlegają sprawdzeniu kwalifikacyj przez egzamin z języka polskiego i rachunków.

Kandydaci tej grupy, jeżeli na świadectwie szkolnem nie posiadają przynajmniej dostatecznego stopnia z tego języka obcego, który jest przedmiotem nauczania w danem seminarjum, są egzaminowani również i z tego przedmiotu.

W seminarjach z niepolskim językiem nauczania oraz z dwoma językami nauczania, a także z językiem ruskim albo białoruskim jako przedmiotem nauki, kandydaci tej grupy zdają egzamin również z drugiego języka.

Egzamin ze wszystkich tych przedmiotów jest piśmienny i ustny.

§ 26. Kandydaci, należący do grupy c) (§ 23), zdają egzamin wstępny z religji, języka polskiego, języka obcego, rachunków z geometrją, historji, geografji i przyrody. W zakładach z niepolskim językiem nauczania oraz z dwoma językami nauczania, a także z językiem ruskim albo białoruskim

jako przedmiotem nauki, kandydaci tej grupy zdają również z drugiego języka.

Z języka polskiego i rachunków oraz z drugiego języka nauczania odbywa się egzamin piśmienny i ustny.

§ 27. Zakres wymagań z poszczególnych przedmiotów przy egzaminie wstępnym na kurs I winien odpowiadać programowi siedmiu klas szkoły powszechnej, aczkolwiek zwracać należy uwagę przedewszystkiem na ogólny rozwój umysłowy kandydata oraz na to, czy zasób posiadanych przez niego wiadomości umożliwi mu pobieranie nauki według obowiązującego programu seminarjów nauczycielskich.

§ 28. Ze względu na potrzebę stosowania jednakowej miary wymagań przy klasyfikowaniu kandydatów jest rzeczą wielce pożądaną, aby egzaminatorami z poszczególnych przedmiotów dla kandydatów, należących do różnych grup, były jedne i te same osoby, a w seminarjach, przy których jest kurs wstępny, te osoby, które na tym kursie uczyły.

§ 29. Niezależnie od egzaminu naukowego należy zbadać stopień muzykalności słuchu kandydatów. Winien to uczynić nauczyciel, uczący muzyki w danem seminarjum.

Ponieważ muzykalność słuchu w przeważającej liczbie wypadków może być wykształcona przez odpowiednie ćwiczenie, przy wydawaniu decyzji o stopniu uzdolnienia kandydatów pod względem muzycznym należy zachować daleko posuniętą oględność, zwłaszcza wobec kandydatów, którzy w innych przedmiotach wykazali szczególnie dobre przygotowanie.

§ 30. Po ukończonym egzaminie wszystkich kandydatów, należących do grup b i c (§ 23), odbywa się posiedzenie komisji, złożonej z dyrektora, jako przewodniczącego, lekarza szkolnego, który badał stan zdrowia kandydatów, nauczyciela, który badał ich słuch muzyczny, nauczycieli, którzy uczyli na kursie wstępnym, oraz tych, którzy egzaminowali lub z urzędu byli obecni na egzaminie ustnym (§ 11).

Na posiedzeniu tem wymieniona komisja:

1) stwierdza, którzy kandydaci okazali się niedość uzdolnionymi lub niedostatecznie przygotowanymi pod względem naukowym, —

2) ustala listę kandydatów, przyjętych na kurs I, w ten sposób, że z pośród kandydatów wszystkich trzech grup, o których mowa w § 23, wybiera najodpowiedniejszych w takiej liczbie, aby ogólna liczba uczniów na kursie I nie przekroczyła 45.

Wszystkich pozostałych kandydatów, choćby byli wśród nich tacy, którzy zdali egzamin z wynikiem naogół dostatecznym, zawiadamia się, że nie spełnili warunków, stawianych przez egzamin konkursowy.

IV. Przyjmowanie na kursy wyższe.

§ 31. Na kursy II, III i IV przyjmować nowych kandydatów można tylko wówczas, gdy liczba uczniów danego kursu nie dochodzi do 40.

Na kursy te przyjęcie może być dokonane: 1) bez egzaminu wstępnego, t. j. wyłącznie na podstawie świadectwa odejścia z innego seminarjum nauczycielskiego, 2) na podstawie egzaminu wstępnego uzupełniającego i 3) na podstawie egzaminu wstępnego pełnego.

§ 32. O przyjęciu kandydatów bez egzaminu wstępnego decyduje Dyrekcja seminarjum, stosując się do przepisów, podanych w § 15.

§ 33. Na podstawie egzaminu wstępnego uzupełniającego przyjmuje się kandydatów:

a) tych, którzy przedstawią świadectwo ukończenia właściwego kursu innego seminarjum państwowego albo prywatnego, ale z pełnemi prawami seminarjów państwowych, jeżeli program tego seminarjum w szczegółach różni się od programu seminarjum, do którego kandydat się zgłasza.

b) tych, którzy przedstawią świadectwa ukończenia odpowiedniej klasy sześcioklasowej szkoły wydziałowej lub szkoły średniej ogólno-kształcącej państwowej, względnie posiadającej pełne prawa szkół państwowych.

Prawo do egzaminu uzupełniającego ustaje, jeżeli między terminem odejścia kandydata ze szkoły, do której poprzednio uczęszczał, a terminem zgłoszenia się do seminarjum upłynął okres czasu, przekraczający cały rok.

§ 34. Zakres egzaminu uzupełniającego dla kandydatów, należących do grupy a) wskazanej w paragrafie poprzednim (33), winien obejmować tylko różnicę, zachodzącą między programem odpowiednich kursów tego seminarjum, które kandydat opuścił i tego, do którego się zgłasza.

§ 35. Kandydaci ze szkół wydziałowych oraz średnich ogólno-kształcących (bez względu na typ szczegółowy), o których mowa w punkcie b § 33, są zwolnieni od egzaminu z religji, jezyka polskiego, drugiego języka nauczania (jeżeli na świadectwie mają co najmniej dostateczny stopień z tego przedmiotu), języka obcego (jeżeli na świadectwie mają co najmniej dostateczny stopień z tego języka, który jest przedmiotem nauczania w danem seminarjum), historji, matematyki, rysunków (jeżeli na świadectwie mają co najmniej dostateczny stopień z tego przedmiotu) i ćwiczeń cielesnych — przy zachowaniu następującej równoległości klas: klasa IV szkoły wydziałowej lub średniej ogóln. odpowiada I kursowi sem., kl. V szk. wydz. lub śr. — II k. sem., kl. VI szk. wydz. lub śr. — III k. sem.

§ 36. Kandydat, wykazujący się świadectwem ukończenia pewnej klasy szkoły średniej zawodowej państwowej, lub posiadającej prawa szkół państwowych, może być zwolniony od egzaminu wstępnego z niektórych przedmiotów, jeżeli na podstawie przedstawionego przez zainteresowanego kandydata programu danej szkoły zawodowej Dyrekcja seminarjum stwierdzi, że program nauczania odpowiednich przedmiotów w odpowiednich klasach tej szkoły nie jest niższy od programu seminarjalnego.

§ 37. Potrzebę przeprowadzenia egzaminu uzupełniającego dla kandydatów, należących do grupy a) (§ 33), oraz możność zwolnienia od egzaminu z poszczególnych przedmiotów kandydatów, należących do grupy b) § 33 oraz tych, o których mowa w § 36, stwierdza Dyrekcja seminarjum, która w razach wątpliwych winna się zwrócić po instrukcje do Kuratorjum.

§ 38. Wszyscy inni kandydaci, t. j. nieodpowiadający warunkom, wskazanym w §§ 15, 33 i 36, a zgłaszający się o przyjęcie na kurs II, III lub IV, winni być poddani egzaminowi wstępnemu pełnemu.

Zakres i poziom wymagań przy tym egzaminie zarówno co do liczby przedmiotów, jak i zasobu wiedzy i umiejętności, winien odpowiadać programowi nauczania na odpowiednich kursach seminarjalnych.

Zwolnienia od egzaminu z poszczególnych przedmiotów, np. z t. zw. artystyczno-technicznych, albo też z tych, których nauka została ukończona na jednym z kursów niższych, są niedopuszczalne.

§ 39. Egzamin z języków i matematyki winien być zawsze piśmienny i ustny.

Ocena wyniku egzaminu z rysunków i robót ręcznych winna być dokonana według zasad, przewidzianych w § 11. dla egzaminów piśmiennych, natomiast przy przeprowadzeniu egzaminu z muzyki i śpiewu oraz ćwiczeń cielesnych obowiązują zasady, przewidziane w tymże § 11 dla egzaminów ustnych.

§ 40. O przyjęciu kandydatów na podstawie wyniku egzaminu pełnego lub uzupełniającego decyduje komisja, złożona z dyrektora, lekarza szkolnego i tych nauczycieli, którzy egzaminowali danego kandydata oraz tych, którzy jako wyznaczeni przez dyrektora byli obecni na egzaminie ustnym (§ 11).

§ 41. Na kurs V można przyjmować tylko takich kandydatów, którzy, poczynając przynajmniej od kursu IV, byli uczniami innego seminarjum państwowego albo prywatnego, posiadającego pełne prawa seminarjów państwowych.

W sprawie egzaminu uzupełniającego jako też przyjęcia bez egzaminu do kandydatów tych stosują się analogicznie wszystkie przepisy, podane w rozdziale niniejszym, a dotyczące kandydatów na kursy II, III i IV.

V. Przepisy przejściowe.

§ 42. Kandydaci na kurs I, którzy przedstawią świadectwo ukończenia państwowej preparandy nauczycielskiej, z końcem roku szkolnego 1925/26 i z początkiem roku szk. 1926/27 winni być przyjmowani bez egzaminu wstępnego.

W latach następnych abiturjenci preparand winni być traktowani narówni z abiturjentami siedmioklasowych szkół powszechnych (§ 23 grupa b).

§ 43. Aż do odwołania Kuratorja okręgów szkolnych zależnie od warunków w danym okręgu, względnie w danem seminarjum, mogą wydawać zarządzenia, skreślające język obcy z liczby przedmiotów obowiązkowych przy egzaminie wstępnym na kurs I (§§ 25 i 26).

§ 44. Na terenie województwa śląskiego władze wojewódzkie mogą wydać zarządzenia, przystosowujące odpowiednie przepisy niniejszego regulaminu do tamtejszych stosunków.

148.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 30 maja 1926 r.

w sprawie zatwierdzania rozkładu zajęć w publicznych szkołach powszechnych.

Uzupełniając postanowienia § 3 p. 6 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 czerwca 1925 r. Nr. I. 8447,

zawierającego regulamin dla kierowników publicznych szkół powszechnych (Dz. U. Min. W. R. i O. P. Nr. 13 poz. 110), zarządzam, co następuje:

§ 1. Kierownicy 1—7 klasowych publicznych szkół powszechnych, względnie nauczyciele, którym kierownictwo powierzono, sporządzają z początkiem roku szkolnego, oraz, gdy zajdzie tego potrzeba, w ciągu roku szkolnego rozkład zajęć z planem rozkładu godzin w szkole sobie powierzonej w dwu egzemplarzach. Jeden egzemplarz przechowują u siebie, drugi zaś przesyłają Inspektorowi Szkolnemu do zatwierdzenia. Na każdym egzemplarzu odnotowują przed wysłaniem egzemplarza, przeznaczonego dla Inspektora Szkolnego: „Wysłano do Inspektora Szkolnego dnia . . . . roku. Podpis kierownika szkoły . . . .“.

§ 2. Jeżeli w ciągu sześciu tygodni od daty wysłania Inspektor Szkolny nie zażąda uzupełnienia lub zmiany w przedłożonym sobie rozkładzie zajęć, uważa się ten rozkład zajęć za zatwierdzony aż do ewentualnego dalszego zarządzenia władzy. Na pozostawionym u siebie egzemplarzu winien kierownik szkoły wyraźnie zaznaczyć: „Zatwierdzony zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 maja 1926 r. Nr. I. 8181/26. Data . . . . (nie może być wcześniejsza, niż w sześć tygodni od daty wysłania). Podpis kierownika szkoły . . . .“.

§ 3. Inspektor Szkolny po otrzymaniu rozkładu zajęć do zatwierdzenia odnotowuje na egzemplarzu: „Zatwierdzam dnia . . . . Inspektor Szkolny . . . .“ i składa egzemplarz do odpowiedniej teczki, nie przesyłając zbędnej w tym wypadku odpowiedzi kierownikowi szkoły. Jeżeli jednak przedłożony rozkład godzin wymaga uzupełnienia, wyjaśnienia lub zmian, zwraca go kierownikowi z odpowiedniem zarządzeniem.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 1-go września 1926 roku.

Warszawa, dnia 30 maja 1926 r. (Nr. I. 8181/26).

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *J. Mikułowski-Pomorski.*

149.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 10 lipca 1926 roku

w sprawie uzupełnienia „Regulaminu gimnazjalnych egzaminów dojrzałości“. [1])

§ 1. Kandydaci, którzy przy zgłaszaniu się do gimnazjalnego egzaminu dojrzałości dla eksternów przedstawią świadectwa ze szkół średnich zawodowych, mogą uzyskiwać na podstawie każdorazowego zezwolenia Ministerstwa zwolnienia od egzaminów z tych przedmiotów II części egza-

[1]) Przedrukowany w Dz. Urz. Kuratorjum Nr. 2 z b. r.

minu dojrzałości, których poziom w danej szkole zawodowej Ministerstwo uzna za wystarczający i z których dany kandydat posiada ocenę co najmniej dobrą.

§ 2. § 1 niniejszego rozporządzenia stanowi uzupełnienie czwartego od końca ustępu § 71-go „Regulaminu gimnazjalnych egzaminów dojrzałości", ogłoszonego w Nr. 2 (164) „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego", jako załącznik do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 19 grudnia 1925 r. L. 18655/II.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 10 lipca 1926 roku (Nr. II. 7032/26).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *A. Sujkowski.*

150.

OKÓLNIK
Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do wszystkich Władz i Urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu w sprawie przesiedleń służbowych.

Celem utrzymania jednolitości w urzędowaniu oraz celem należytego dopełnienia wymaganych formalności przy wystawianiu rachunków z tytułu przesiedleń — Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, opierając się na rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 703) — zarządza, aby wszystkie podległe Ministerstwu władze i organizacje od dnia otrzymania niniejszego okólnika przedstawiały do likwidacji rachunki za przesiedlenia ściśle według załączonego wzoru.

W związku z tem Ministerstwo W. R. i O. P. wyjaśnia, co następuje:

1. Przy przeniesieniu urzędników i nauczycieli na własną prośbę do innej miejscowości w zasadzie nie należy się im zwrot wydatków, poniesionych z tego tytułu; jednak w drodze wyjątku zwrot tych kosztów zależny będzie od wniosku i opinji władzy bezpośrednio przełożonej, przedstawionych Ministrowi W. R. i O. P. do decyzji.

2. Jako dowodów na faktycznie poniesione koszta przesiedlenia żądać należy:

a) przy przewozie urządzenia domowego koleją — duplikatu listu przewozowego, który strona otrzymuje, względnie powinna otrzymać ze stacji kolejowej po uiszczeniu należytości kolejowych za przewóz rzeczy,

b) w razie użycia do przewozu rzeczy wozu meblowego żądać należy rachunku spedytora z dołączeniem przewozowych dokumentów kolejowych.

Uwaga: Użycie wozów meblowych do przewożenia urządzenia mieszkania uzależnione jest każdorazowo od uprzedniego zezwolenia władzy, która zarządziła przesiedlenie i rozporządza na ten cel odpowiedniemi kredytami (Kurator, Minister W. R. i O. P.).

3. Wydatków, poniesionych przez strony na ubezpieczenie przewozu rzeczy, Skarb Państwa nie zwraca.

4. Za użycie wagonów sypialnych wydatków się nie zwraca, ponieważ obowiązujące przepisy nie przewidują tego rodzaju zwrotu.

5. Przy przesiedleniu urzędnik oraz jego rodzina może zasadniczo używać tylko pociągów osobowych.

Użycie pociągu pospiesznego jest dozwolone i może być akceptowane w tym tylko wypadku, jeżeli stwierdzonem zostanie, że przez to zaoszczędzono wydatków na diety.

U w a g a: Funkcjonarjuszom państwowym, posiadającym legitymacje służbowe, uprawniające do zniżki na kolejach państwowych — należy przy likwidowaniu wydatków na bilety zwracać cenę zniżkową biletu.

6. Zwrot ceny t. zw. „miejscówki" nastąpić może w tym wypadku, gdy władza, zlecająca przesiedlenie, stwierdzi potrzebę jej zakupna (nastąpić to może wskutek przepełnienia pociągów osobowych na danej linji kolejowej).

7. Ministerstwo W. R. i O. P. zaznacza ponadto, że wszelkie rachunki kosztów przesiedlenia winny być przedstawione władzom asygnującym do zrealizowania w terminie nieprzekraczalnym dni 14 po dokonaniu przesiedlenia (§ 22 wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów).

8. Wreszcie Ministerstwo zwraca uwagę na konieczność zaznaczania przez urzędy w pismach, nadsyłanych w sprawie kosztów przesiedlenia, następujących szczegółów, dotyczących przenoszonego pracownika:

1) stopnia służbowego interesowanego urzędnika,

2) stanu rodzinnego,

3) wysokości uposażenia z oddzielnem wykazaniem wysokości dodatku mieszkaniowego.

Warszawa, 5 lipca 1926 roku (Nr. O. R. 9304/26).

Za Kierownika Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
(—) *Dr. Karol Dawidowski*
Dyrektor Departamentu.

Załącznik do Nr. O. R. 9304/26.

RACHUNEK

kosztów przeniesienia P. ....

z .... do ....

na mocy rozporządzenia .... (władza)

z dn. .... Nr. ....

Wyjazd nastąpił w dniu .... o godz. ....

Przyjazd nastąpił w dniu .... o godz. ....

1) Bilet kolejowy ...... klasy (ulgowy) do stacji .... zł. gr.

2) Bilet kolejowy (bez zniżki taryfowej) ...... klasy dla żony i dzieci do stacji .... zł. gr.

3) Bilet kolejowy III kl. (bez zniżki) dla służby do st.......................... zł. gr.

4) Koszta przewozu urządzenia domowego koleją (statkiem) dowody .... załączono . . . . zł. gr.

5) Koszta przewozu urządzenia domowego do i od stacji ładunkowej końmi lub innemi środkami transportowemi (dowody załączono) . . . . zł. gr.

6) Pomoc przy transportowaniu mebli (dowód załączony) . zł. gr.

7) Ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego wraz z opłatą tragarzy . . . . zł. gr.

8) Diety w/g .... stopnia służb. po zł. .... gr. .... zł. gr.

9) Diety dla żony (75%) za .... doby po .... zł. .... gr. . zł. gr.

10) Diety dla .... dzieci (50%) za .... doby po .... zł. .... gr. zł. gr.

Razem: zł. gr.

słownie .... zł. .... gr.

Miejscowość

Data (—) podpis składającego rachunek.

151.

L. O. 959/26. Kraków, dnia 21 czerwca 1926 r.

Do

Wydziałów, Oddziałów Kuratorjum, Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych oraz Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu — w sprawie częściowej zmiany przepisów rachunkowo-kasowych.

Okólnikiem z dnia 19 maja 1926 Nr. DK/288/WAK — Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli:

1) zmieniło częściowo:

a) postanowienia § 18 Przepisów rach. kas. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 45 z 1921 r. poz. 564, Monitor Polski Nr. 285 z 1921 r.) i § 58 Instr. dla Kas Skarb. (Dzien. Urz. Min. Skarbu Nr. 45 z 1921 r. poz. 565) w ten sposób, że zwroty, pochodzące z wypłat, dokonanych w ubiegłych okresach budżetowych oraz w łączących się z niemi okresach ulgowych należy zarachowywać nie jak dotychczas na dochód budżetu Ministerstwa Skarbu (ogólny zarząd skarbowy), lecz na dochód tej części budżetu, na którą zarachowany był wydatek;

b) postanowienia § 51 Przepis. rach. kas. (Dzien. Urz. Min. Skarbu Nr. 45 z 1921 r. poz. 564, Monitor Polski Nr. 285 z 1921 r.) w ten sposób, że zwroty sum niewłaściwie lub nadmiernie wpłaconych w ubiegłych okresach budżetowych mają być asygnowane z kredytu otwartego do dyspozycji właściwej władzy w tej części budżetu, na którą sumy te były wpłacone.

Opierając się na rozporządzeniu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 czerwca b. r. Nr. OR. 8363/26, podaje Kuratorjum niniejsze do wiadomości i zastosowania, równocześnie dodając, że Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 19 maja 1926 N. DK. 1788/WAK. oznajmiło, iż podany będzie w osobnem zarządzeniu termin, od którego obowiązywać będą postanowienia wyżej podane, oraz że oznaczone będą działy i paragrafy w każdej części budżetu, na które mają być zarachowywane zwroty (przychody), pochodzące z wypłat dokonanych w ubiegłych okresach budżetowych, jakoteż zwroty (rozchody) sum niewłaściwie lub nadmiernie wpłaconych w ubiegłych okresach budżetowych.

Kurator Okręgu Szkolnego: w z. *Przyjemski* wr.
Naczelnik Wydziału.

152.

L. O. 976/26. Kraków, dnia 30 czerwca 1926 r.

Do

Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, szkół zawodowych, seminarjów nauczycielskich oraz Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu — w sprawie niszczenia drzew.

Doszło do wiadomości Kuratorjum, że młodzież szkolna, uczestnicząca w wycieczkach, nieraz zupełnie rozmyślnie niszczy drzewa, obrywając gałęzie i liście, a niejednokrotnie wyrywa z korzeniami sadzonki leśne.

Jest to objaw tem przykrzejszy, że czyni to pod okiem wychowawców.

Aby w przyszłości położyć kres podobnemu zachowaniu się młodzieży szkolnej i nie dopuścić do wyrządzania szkód materjalnych, poleca Kuratorjum Dyrekcjom zwrócić odpowiednią uwagę wychowawcom, opiekującym się młodzieżą szkolną podczas wycieczek.

Kurator Okręgu Szkolnego: *Dr Riemer* wr.

153.

M. W. R. i O. P. Nr. II. 6174/26. Warszawa, dnia 19 czerwca 1926 r.

Do

Kuratorjów Okręgów Szkolnych — w sprawie gier i zabaw ruchowych.

Zmieniając częściowo okólnik z dnia 12 października 1922 Nr. 1698/II, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 29/98

poz. 342, Ministerstwo W. R. i O. P. ze względów budżetowych postanawia w sprawie gier i zabaw, co następuje:

Liczbę godzin, poświęconych na gry i zabawy w państwowych szkołach średnich i seminarjach nauczycielskich, określa Ministerstwo na 8 tygodniowo — w szkołach o więcej niż 10 ciu oddziałach na 10 godzin tygodniowo.

Wynagrodzenie za te godziny będzie płatne tylko za miesiące kwiecień, maj, czerwiec, wrzesień i październik, t. j. tylko za ten okres czasu, w którym one **faktycznie** się odbywają.

Wobec tego, że wynagrodzenie to pobierać będą nauczyciele tylko za rzeczywiście wykonywane czynności, muszą dyrekcje szkół dbać o to, aby zajęcia, jakieby odpadły wskutek niepomyślnych warunków atmosferycznych, były przeniesione na dnie pogodne.

W związku z tem, że gry i zabawy będą płatne tylko w pewnych miesiącach, mogą one służyć jako uzupełnienie etatu tylko w połowie podanego powyżej wymiaru godzin, t. j. można wliczyć do etatu 4 względnie 5 godzin tygodniowo, za 8 względnie 10 godzin efektywnej pracy w miesiącach letnich.

Równocześnie Ministerstwo w związku z okólnikiem z d. 28/VI 1925 r. Nr. 5793/25. II. w sprawie wynagrodzenia za kierownictwo hufcem szkolnym (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 13/155) z 15/VIII 1925 r. poz. 128), oznajmia, że należytości za prowadzenie hufców szkolnych w zasadzie nie wlicza się do etatu. W wypadkach wyjątkowych, o ile kierownictwo hufcem szkolnym sprawuje nauczyciel wychowania fizycznego, można mu to wliczyć do etatu **w maksymalnej** ilości 4 godzin — o ile czynności te są wykonywane przez cały rok.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1926 roku.

Kierownik Ministerstwa: *J. Mikułowski-Pomorski.*

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego.
L. O. 1022/26. Kraków, dnia 8 lipca 1926 r.

Do

Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów nauczycielskich w Okręgu.

Kuratorjum, podając Dyrekcjom to rozporządzenie do zastosowania się, zaznacza, że tem samem traci moc obowiązującą zarządzenie Kuratorjum z dnia 20 lipca 1925 L. 1468/O. (Dż. Urz. Kuratorjum Nr. 8, poz. 216) tak co do wymiaru godzin, przeznaczonych na gry ruchowe, jak i co do sposobu ich wstawiania w miesięczne listy płac.

Kurator Okręgu Szkolnego: *Dr Riemer* wr.

154.

L. O. 1031/26. Kraków, dnia 10 lipca 1926 r.

Do

Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich w Okręgu — w sprawie ulg przejazdowych dla młodzieży szkolnej.

Na podstawie pisma Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie z dnia 2 lipca 1926 zawiadamia Kuratorjum, że Ministerstwo Kolei rozporządzeniem

Nr. III. Ok. 4590 z 15 czerwca b. r. rozstrzygnęło, iż ulga taryfowa dla młodzieży szkolnej, udającej się na leczenie, przysługuje wyłącznie tylko przy przejazdach na leczenie dłuższe w zakładach leczniczych, sanatorjach i stacjach klimatycznych na podstawie zaświadczenia szkolnego, zawierającego poświadczenie lekarza szkolnego o konieczności wyjazdu ucznia (uczenicy) na leczenie dłuższe.

Kurator Okręgu Szkolnego: *Dr Riemer* wr.

155.

Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. Warszawa, dnia 27 lipca 1926 r.
Nr. O. Prez. 6892/26.

Do

PP. Kuratorów Okręgów Szkolnych — w sprawie interpretacji art. 7 ost. ust. ustawy uposażeniowej z dnia 9. X. 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924).

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 16 lipca 1926 r. L. 1612 DB. 4 podało do wiadomości orzeczenie Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawie interpretacji art. 7 ost. ustęp ustawy uposażeniowej z d. 9/X. 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924).

Stosownie do wyżej wymienionego orzeczenia, urzędnik awansowany do wyższego stopnia służbowego, np. od 1 lipca, któremu na ten sam dzień przypada automatyczne przejście do wyższego szczebla, — otrzymuje w wyższej grupie uposażenie tego szczebla, który jest bezpośrednio wyższy od posiadanego przez niego do 1 lipca.

O ile zaszły wypadki, że przy wymiarze uposażenia przyjęto na ten sam dzień najpierw przejście urzędnika do wyższego szczebla, a następnie z racji awansowania wymierzono mu w wyższej grupie uposażenie tego szczebla, który co do ilości punktów byłby wyższy od przysługującego mu w dniu 1 lipca przy uwzględnieniu automatycznego awansu, — należy bezzwłocznie wprowadzić odpowiednie sprostowania co do szczebla i wymiaru uposażenia i dokonać ewentualnych potrąceń nadpłaconych kwot.

Za Ministra: *Dr Karol Dawidowski*
Dyrektor Departamentu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego. Kraków, dnia 6 sierpnia 1926 r.
L. O. 1151/26.

Wydziałom i Oddziałom oraz Radom Szkolnym Powiatowym w Okręgu do wiadomości i zastosowania się.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego: *Wierzbicki* wr.
w z. Naczelnika Wydziału.

156.

L. O. 1195/26. Kraków, dnia 16 sierpnia 1926 r.

Do

Wydziałów, Oddziałów Kuratorjum, Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych oraz Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu — w sprawie postępowania przy wydaniu sumy pieniężnej lub przedmiotów wartościowych, należących się niepodzielnie kilku osobom.

Z powodu podniesionych wątpliwości co do sposobu postępowania w razie potrzeby wydania sumy pieniężnej lub papierów wartościowych, należących się niepodzielnie kilku osobom, Ministerstwo Skarbu, z uwagi na postanowienia § 27 Przepisów rachunkowo kasowych (Monitor Polski Nr. 285 z 1921) oraz §§ 78 i 98 Instrukcji dla kas skarbowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45 z 1921), okólnikiem z dnia 12 lipca 1926 r. Nr. DK. 2551/WAK. oznajmiło, co następuje:

Jeżeli prawo do pewnej należności w gotówce lub w papierach wartościowych przysługuje niepodzielnie dwom lub kilku osobom, a **osoby te nie złożą pełnomocnictwa do wydania tej należności do rąk jednej osoby, to władza asygnująca** nietylko **jest** uprawniona, ale **obowiązana** do wystawienia asygnacji względnie zlecenia wypłaty z wymienieniem w ich treści imion i nazwisk wszystkich osób uprawnionych do odbioru.

Wystawienie takiej asygnacji względnie zlecenia wypłaty nie sprzeciwia się postanowieniom punktu b. 2) § 27 Przepis. rach. kas. z 1921 r. względnie p. b) § 78 Instr. dla kas skarb., gdyż przepis ten określa, że oprócz innych danych, ma być w treści asygnacji wymienione imię i nazwisko osoby, na rzecz której przypada wypłata, z czego wynika, że asygnacja nie może opiewać na okaziciela; przepis zaś ten nie wyklucza możliwości wymienienia imion i nazwisk kilku osób, gdy zachodzi tego potrzeba.

Po otrzymaniu zawiadomienia o zarządzonej wypłacie (wydaniu) mogą uprawnieni upoważnić osobę z poza grona swego lub jedną z uprawnionych do pokwitowania z odbioru i podjęcia w kasie należności w gotówce lub w papierach wartościowych; jeżeli zaś tego nie uczynią, **obowiązani są zjawić się wszyscy osobiście w kasie** i przedewszystkiem pokwitować odbiór należności, przyczem pokwitowanie ma być podpisane **przez wszystkich** do odbioru uprawnionych.

Gdyby którykolwiek z uprawnionych do odbioru odmówił podpisu na pokwitowaniu lub uprawnieni, podpisawszy pokwitowanie, rozpoczęli spór o to, który z nich ma odebrać asygnowaną sumę lub papiery wartościowe i nie wskazali zgodnie osoby, której ma być wręczona w całości suma pieniężna względnie oddane papiery wartościowe, ewentualnie nie określili zgodnie, w jaki sposób gotówka, względnie papiery wartościowe, mają być między uprawnionych rozdzielone, kasjer (skarbnik) winien odmówić wydania i oświadczyć im, że bez zgodnej dyspozycji uprawnionych do odbioru, nie może uskutecznić wypłaty i uprawnieni mogą ewentualnie udać się na drogę sądową, celem uzyskania wyroku orzekającego, w jakim stosunku ma być podzielona suma pieniężna, względnie do czyich rąk ma być wydana należność w papierach wartościowych.

Wykonując rozporządzenie Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 5 sierpnia b. r. Nr. OR. 10974/26, podaje Kuratorjum powyższe do wiadomości i zastosowania.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego: *Wierzbicki* wr.
w z. Naczelnika Wydziału.

157.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.
Nr OR. 11444/26.

Warszawa, dnia 7 sierpnia 1926 r.

Do
wszystkich Władz i Urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu W. R. i O. P. — w sprawie realizowania asygnacyj zbiorowych.

Celem uchylenia trudności, jakie wyłoniły się w niektórych wypadkach przy stosowaniu postanowień okólników z dnia 5 stycznia 1926 roku Nr O. R. 26/26 i z dnia 23 marca 1926 roku Nr O. R./1759—26, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli okólnikiem z dnia 26 lipca 1926 r. N. DK.—2416/WAK zarządziło częściową zmianę powyżej przytoczonych okólników w sposób następujący:

Asygnacje zbiorowe, jakoteż asygnacje na wydatki urzędu, mogą być wystawiane, albo ogólnie na (imię) kierownika urzędu bez wymienienia imienia i nazwiska jego osoby, albo na imię i nazwisko kierownika urzędu, albo na imię i nazwisko upoważnionego funkcjonarjusza.

Jeżeli asygnacja (zlecenie wypłaty) opiewa ogólnie na imię kierownika urzędu bez wymienienia jego imienia i nazwiska, to tenże może upoważnić podwładnego funkcjonarjusza do podjęcia sumy asygnowanej.

Jeżeli zaś asygnacja (zlecenie wypłaty) opiewa na imię i nazwisko kierownika urzędu, lub na imię i nazwisko upoważnionego funkcjonarjusza, to asygnowaną sumę podjąć może tylko osoba z imienia i nazwiska w asygnacji wymieniona, a nie może upoważnić do tego innej osoby.

Powyższe udziela się do wiadomości i zastosowania.

Za Ministra:
Dr Karol Dawidowski, Dyrektor Departamentu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego. Kraków, dnia 16 sierpnia 1926 r.
L. O. 1196/26.

Wydziałom, Oddziałom Kuratorjum, Dyrekcjom państwowych szkół średnich ogólno-kształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych, oraz Radom Szkolnym Powiatowym w Okręgu w sprawie realizowania asygnacyj zbiorowych.

Do wiadomości.

Kurator Okręgu Szkolnego:
wz. *Przyjemski* wr., Naczelnik Wydziału.

158.

L. I.—8878/26. Kraków, dnia 26 czerwca 1926 r.

Do

Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu i Miejskiej w Krakowie — w sprawie dodatku ekonomicznego dla nauczycieli, których żony pobierają wynagrodzenie za udzielanie nauki kobiecych robót ręcznych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 16/VI. 1926 Nr I.—8739/26 w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (pismo tegoż Ministerstwa z dnia 9 czerwca 1926 r. Nr 1028/DB/4) oznajmiło, iż postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 30-go czerwca 1925 r. Nr 1917/DB/1, (okólnik Ministersta W. R. i O. P. z dnia 11 sierpnia 1925 r. Nr 7573/25 O. Prez.) nie mają zastosowania do nauczycieli publicznych szkół powszechnych, których żony za udzielanie nauki robót ręcznych kobiecych w publicznych szkołach powszechnych pobierają wynagrodzenie. Nauczycielom tym nie należy czynić żadnych potrąceń z dodatku ekonomicznego, względnie odmawiać przyznania tegoż dodatku z tego powodu, iż żony ich za udzielanie nauki robót ręcznych kobiecych w publicznych szkołach powszechnych pobierają wynagrodzenie ze Skarbu Państwa.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego:
Dr Pilecki wr., Naczelnik Wydziału.

159.

L. I. U. 8885/26. Kraków, dnia 1 lipca 1926 r.

Do

Rad Szkolnych Powiatowych, Zarządów szkół powszechnych, oraz Nauczycielstwa szkół powszechnych w Okręgu — w sprawie wystawy ogrodniczej w Poznaniu.

W czasie od 25 września do 3 października 1926 roku odbędzie się w Poznaniu Jubileuszowa Wystawa Ogrodnicza, mająca na celu: zobrazowanie stanu ogrodnictwa polskiego na terenie Wielkopolski i pozostałych ziem zachodnich, nawiązanie bliższego kontaktu z innemi dzielnicami, oraz dążenie do uniezależnienia się od importu zagranicznego w dziale ogrodnictwa.

Podczas wystawy odbędą się liczne zjazdy, odczyty i wykłady, oraz wycieczki po Wielkopolsce, Pomorzu, a także do innych krajów słowiańskich.

Ze względu na niewątpliwe znaczenie powyższej Wystawy, wskazanemby było, aby **ogrodnictwo szkolne** wzięło w niej jak największy udział.

Mieszkania indywidualne, dla wycieczek, jak również dla wystawców będą zarezerwowane.

Bliższych informacyj można zasięgnąć w Radach Szkolnych Powiatowych, do których skierowano prospekty i odezwy Komitetu.

Kurator Okręgu Szkolnego: *Dr Riemer* w. r.

160.

L. I. KN. 9176/26. Kraków, dnia 8 lipca 1926 r.

Do

Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich, szkół zawodowych, oraz Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu — w sprawie likwidacji studjum dwuletniego na państwowych kursach nauczycielskich w Krakowie.

Opierając się na rozporządzeniu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 10 czerwca 1926 r. Nr I. 7093/26, Kuratorjum zawiadamia, że w związku z postępującą stabilizacją stosunków szkolnych i szybko wzrastającym napływem kandydatów, posiadających maturę gimnazjalną, zostaną stopniowo zlikwidowane dwuletnie koedukacyjne kursy nauczycielskie, istniejące przy Państwowych Kursach Nauczycielskich w Krakowie.

Ponieważ na Kursy te ubiegała się o przyjęcie młodzież po ukończeniu 6 klas gimn., lub III. kursu sem. naucz., oraz 10 klas szkoły powszechnej, ewentualnie średnich szkół zawodowych, Dyrekcje zechcą podać do wiadomości interesowanych, że począwszy od roku szkolnego 1927/28, nie będą mogli uzyskać przyjęcia na studjum dwuletnie na Państwowych Kursach Nauczycielskich w Krakowie.

Kurator Okręgu Szkolnego: *Dr Riemer* w. r.

161.

Nr I. KN. 9991/26. Kraków, dnia 23 lipca 1926 r.

Do

Dyrekcyj państwowych seminarjów nauczycielskich w Okręgu — w sprawie chórów i orkiestr uczniowskich, jako przedmiotów nadobowiązkowych, w państwowych seminarjach nauczycielskich.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 6 lipca 1926 r. Nr I.—8784/26 wyjaśniło, że lekcje chórów i orkiestr uczniowskich w państwowych seminarjach nauczycielskich należy traktować jako lekcje nadobowiązkowego przedmiotu szkolnego.

Dla uniknięcia przeciążenia uczniów należy przestrzegać, aby lekcje te dla jednej grupy uczniów nie przekraczały dwóch godzin na tydzień, oraz by z reguły unikano należenia jednych i tych samych uczniów zarówno do chóru, jak i orkiestry.

Lekcje te winny być liczone nauczycielom muzyki, jako godziny zwykłych lekcyj i z tego tytułu wliczane do etatu, względnie opłacane jako godziny nadliczbowe, z tem jednak ograniczeniem, by ogólna liczba godzin, liczona za prowadzenie chóru i orkiestry, nie przekraczała 6 tygodniowo.

Gry na organach w czasie nabożeństw uczniowskich nie można traktować jako lekcyj, wobec czego z tego tytułu nie można przyznawać nauczycielom muzyki osobnego wynagrodzenia.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego:
A. Marcinkowski wr., wz. Naczelnika Wydziału.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Nr II. P. 18485/25.

162.

Warszawa, dnia 7 czerwca 1926 r.

Do

Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Pana Wizytatora Liceum Krzemienieckiego i Wydziału Oświecenia Województwa Śląskiego — w sprawie kwalifikacyj nauczycieli muzyki i śpiewu.

Ministerstwo powiadamia, że b. słuchacze kursu wakacyjnego muzyki i śpiewu dla niekwalifikowanych nauczycieli szkół średnich w Toruniu w 1925 r. złożyli Ministerstwu memorjał w sprawie uzyskiwania kwalifikacyj nauczycieli muzyki i śpiewu w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich.

W memorjale tym powiedziano między innemi: „Nauczyciele muzyki i śpiewu w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, wnoszący podania o dyplomy na podstawie wyżej przytoczonego paragrafu (art. 6 a), rekrutują się przeważnie z nauczycieli szkół powszechnych. Nauczyciele ci nie mają według interpretacji zwrotu, użytego w paragrafie 6 b — choć nie mogą się wykazać studjami wyższemi w zakresie wskazanym w punkcie 6 a — prawa starania się o dyplom, bo interpretacja żąda studjów uniwersyteckich w pewnym, choćby nawet rocznym, czy półrocznym zakresie. Różne Kuratorja, różnie interpretując ustawę, z różnych powodów zwracały nauczycielstwu podania tak, że wielu z nich straciło wobec upłynęcia terminu wnoszenia podań do końca czerwca 1925 roku — prawo starania się o dyplom". W konkluzji memorjału powiedziano: „Nauczyciele śpiewu i muzyki w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich, zgromadzeni na kursie w Toruniu, upraszają Wysokie Ministerstwo W. R. i O. P. o wydanie zarządzenia:

a) aby nauczycielom muzyki i śpiewu w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich można było przyznać dyplom na podstawie art. 6 b wspomnianej wyżej ustawy, chociaż nie posiadają studjów uniwersyteckich,

b) aby nauczycielom, którymby ewentualnie przysługiwało prawo korzystania z dobrodziejstwa art. 6 b wymienionej wyżej ustawy, pozwolono dodatkowo wnieść podanie o przyznanie dyplomu".

W związku z powyższem Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

1-o: art. 6 b nie wymaga wykazania się studjami wyższemi, o ile nauczyciele, starający się o przyznanie kwalifikacyj na podstawie tego artykułu i punktu, czynią zadość innym warunkom, wymienionym w art. 6 a, oraz o ile praca ich naukowa lub pedagogiczna będzie uznana za wybitną.

2-o: art. 6 b umożliwia uzyskanie kwalifikacyj wszystkim nauczycielom muzyki i śpiewu, którzy ukończyli conajmniej 2-letnie kursy, przygotowujące do nauczania w szkołach średnich i seminarjach nauczycielskich, (także prywatne) jeżeli poziom kursów w odnośnym okresie czasu będzie uznany za dostatecznie wysoki i jeżeli petenci odpowiadają innym warunkom, wymienionym w art. 6 b.

Wobec powyższego Kuratorja zbadają, czy istotnie wskutek nieścisłej interpretacji ustawy, nie odrzuciły podań kandydatów, którzy mieli prawo ubiegać się o przyznanie im kwalifikacyj; w tym bowiem wypadku należałoby zezwolić tym kandydatom na powtórne wniesienie podań.

Ministerstwo oczekuje w tej sprawie wyjaśnień.

Za Kierownika Ministerstwa: *Dr Z. Zagórowski* wr.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego. Kraków, dnia 8 lipca 1926 r.
L. II. 3585/26.

Dyrekcjom państwowych i prywatnych szkół średnich ogólno-kształcących w Okręgu — w sprawie kwalifikacyj nauczycieli muzyki i śpiewu.

Do wiadomości i powiadomienia członków Gron o treści powołanego rozporządzenia Ministerstwa.

W razie, gdyby zaszły wypadki odrzucenia podań nauczycieli śpiewu z powodu warunków, podanych w rozporządzeniu Ministerstwa, winni oni wnieść ponownie należycie umotywowane podanie.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego:
Dr Jakóbiec wr., wz. Naczelnika Wydziału.

163.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.
Nr II. 4412/26. Warszawa, dnia 4 czerwca 1926 r.

Do
Kuratorjów Okręgów Szkolnych w sprawie umuzykalnienia i nauki śpiewu szkolnego.

Ministerstwo uzupełnia okólnik z dnia 22 stycznia rb. L. I. 22800/25 w sprawie umuzykalnienia i nauki śpiewu szkolnego następującem wyjaśnieniem w zastosowaniu do szkół średnich:

1) W klasach IV i V programy gimnazjalne nie przewidują wprawdzie obowiązkowej nauki śpiewu, szkoła jest obowiązana jednak do utrzymania ciągłości kultury muzycznej młodzieży przez ułatwianie jej nauki muzyki na instrumentach, tworzenie zespołów orkiestrowych, zachęcanie do udziału w chórze ogólno-szkolnym tych uczniów, którym nie przeszkadza mutacja głosu, wreszcie ułatwianie młodzieży uczęszczania na odpowiednie koncerty.

2) Co się tyczy klas VI i VII gimnazjów, to Ministerstwo podkreśla konieczność ścisłego przestrzegania na lekcjach śpiewu (muzyki) wymagań programów ministerjalnych. Należy mianowicie zwrócić uwagę na udział młodzieży w chórze ogólno-szkolnym, na zaznajamianie uczniów (uczenic) z głównemi formami muzycznemi, na pokazy wzorowej muzyki, na wyjaśnianie podstaw harmonji, oraz ilustrację muzyczną poezji polskiej i powszechnej. Główny nacisk, w myśl programów, należy przytem położyć na stronę praktyczną, zasady zaś teorji służyć mają jedynie do bliższego zrozumienia wykonywanych utworów.

Kierownik Ministerstwa
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
J. Mikułowski-Pomorski.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego.
L. II. 3867/26. Kraków, dnia 24 lipca 1926 r.

Dyrekcjom państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących w Okręgu

do wiadomości i zastosowania się.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego:
Dr Jakóbiec wr., wz. Naczelnika Wydziału.

164.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego. Warszawa, dnia 4 czerwca 1926 r.
L. II. 1510/26.

Do

wszystkich Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Województwa Śląskiego i Wizytatora Liceum Krzemienieckiego — w sprawie kwalifikacyj zawodowych duchownych katolickich do nauczania religji w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 10 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 938 z dnia 31 grudnia 1925 r.) określone zostały, zgodnie z konkordatem, kwalifikacje zawodowe do nauczania religji katolickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Równocześnie z dniem ogłoszenia tego rozporządzenia straciło moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z 24 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 246).

Wobec tego Ministerstwo oznajmia, iż kapłanom katolickim nie będą wydawane osobne dyplomy na nauczycieli religji katolickiej w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich.

Przesłane przez Kuratorja do Ministerstwa dokumenty ks. prefektów celem wydania im dyplomów na nauczycieli religji katolickiej w szkołach średnich lub seminarjach będą zwrócone Kuratorjom.

Do kompetencji właściwych Kuratorjów Okręgów Szkolnych należeć będzie odtąd stwierdzanie, czy duchowni nauczyciele religji katolickiej posiadają kwalifikacje zawodowe do nauczania religji w średnich szkołach ogólnokształcących, seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych, określone w § 1 rozporządzenia z 10 grudnia 1925 r.

Kuratorja wyznaczą księżom prefektom szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, posiadającym kwalifikacje, określone rozporządzeniem z 10 grudnia 1925 r., pobory od dnia 1 stycznia 1926 r. w myśl art. 31 ustawy z 9/X 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924), t. j. takie, jakie otrzymują nauczyciele kwalifikowani, przyczem w aktach osobowych należy zaznaczyć, iż dany ks. prefekt jest nauczycielem wykwalifikowanym.

W końcu Ministerstwo W. R. i O. P. wyjaśnia, że rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 10 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 938 z dnia 31 grudnia 1925), oraz niniejszy okólnik zgodnie z § 12 konkordatu odnosi się do księży katolickich wszystkich obrządków: rzymsko-katolickiego, grecko-katolickiego i ormiańsko-katolickiego.

Kierownik Ministerstwa: *J. Mikułowski-Pomorski.*

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego.
L. II. 3689/26. Kraków, dnia 14 lipca 1926 r.

Dyrekcjom państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich w Okręgu.

Do wiadomości.

Kurator Okręgu Szkolnego:
Dr. Riemer w. r.

165.

L. II. 4326/26. Kraków, dnia 21 lipca 1926 r.

Do

Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących w Okręgu — w sprawie taksy administracyjnej.

Nawiązując do tut. rozporządzenia z dnia 9 marca 1926 L. II. 1356/26., Kuratorjum zawiadamia, że Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 26 czerwca 1926 Nr. II. 7361/26 wprowadziło na rok szkolny 1926/27 taksę administracyjną w kwocie po 45 zł. (czterdzieści pięć złotych) rocznie od ucznia na pokrycie wydatków administracyjno-rzeczowych państwowych szkół średnich.

Taksa ta wpłacona być powinna przez uczniów w dwóch ratach półrocznych, a mianowicie w pierwszym półroczu ze względu na zwiększone wydatki wskutek konieczności zaopatrzenia szkół w opał — po 25 zł., w drugiem zaś półroczu po 20 zł. od ucznia.

Taksę tę winni uczniowie (uczenice) uiścić w pierwszym półroczu najpóźniej do 5 grudnia b. r., w drugim zaś półroczu najpóźniej do 5 marca 1927 r., w wyjątkowych jednak, na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach w dwóch równych ratach miesięcznych w pierwszem półroczu do końca grudnia b. r., w drugiem półroczu do końca maja 1927 r.

Wszystkie inne postanowienia powołanego na wstępie rozporządzenia pozostają w mocy.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego: *Dr. Jakóbiec* w. r.
w. z. Naczelnika Wydziału.

166.

L. II. 4185/26. Kraków, dnia 24 lipca 1926 r.

Do

Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów nauczycielskich w Okręgu — w sprawie uposażenia nauczycieli szkół średnich, którzy otrzymali dyplomy.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 1 lipca 1926 r. Nr. II. 7600/26, zmieniając częściowo rozporządzenie z dnia 29 października 1924. Nr. 6775/II, podane do wiadomości Dyrekcyj tut. rozporządzeniem z dnia 15 listopada 1924 L. 1984/Prez. (Dz. Urz. Kuratorjum z 1924 r. Nr 6, poz. 161), oznajmiło, że nauczycielom, którzy otrzymują kwalifikacje na podstawie noweli do ustawy o kwalifikacjach z dnia 16 lipca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 740:

1) o ile uprawnienia ich opierają się na art. 1 do słowa „nadto“, art. 2, 3, 4, z wyjątkiem, o ile dotyczy punktu j), dalej art. 5 przytoczonej noweli, należą się wyższe pobory od dnia 1 września 1924, tj. od pierwszego dnia miesiąca następującego po wejściu w życie noweli, niezależnie od tego, kiedy otrzymali dyplom;

2) o ile zaś uzyskali kwalifikacje na podstawie art. 1 od słów „nadto osoby“, art. 4 w odniesieniu do punktu j) i art. 6 noweli, zgodnie z przy-

toczonym na wstępie okólnikiem, od pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie dyplomu.

Za Kuratora Okręgu Szkolnego: *Dr. Jakóbiec* w. r.
w. z. Naczelnika Wydziału.

167.

L. II. 5196/26. Kraków, dnia 25 sierpnia 1926 r.

Do

Dyrekcyj państwowych i prywatnych gimnazjów w Okręgu — w sprawie podziału rejonów wizytatorskich.

Od dnia 1 września 1926 r. obowiązuje następujący podział rejonów wizytatorskich w zakresie szkół średnich ogólnokształcących:

Wizytator szkół Dr. Jan Jakóbiec.

a) Gimnazja państwowe: Biała, Jasło, Kraków IV, V, VII, X, Tarnów II, Wadowice, Nowy Targ, Zakopane.

b) Gimnazja prywatne: Dębowiec — Ks. Ks. Saletynów, Jasło — bł. Jolanty, SS. Wizytek, Kraków — Król. Jadwigi, SS. Urszulanek, Tarnów — SS. Urszulanek, Wadowice — Ks. Ks. Pallottynów, Zakopane — sanatoryjne, Zbylitowska Góra.

Wizytator szkół Piotr Passowicz.

a) Gimnazja państwowe: Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Gorlice, Kraków I, II, III, Nowy Sącz I, II, Tarnów I.

b) Gimnazja prywatne: Dąbrowa, Kraków — Ks. Ks. Misjonarzy na Nowej Wsi i Stradomiu, Ks. Ks. Pijarów, Ks. Ks. Salezjanów, Nowy Sącz — żeńskie, Niepokalanek, Ropczyce, Tarnów — Orzeszkowej.

Wizytator szkół Władysław Wierzbicki.

a) Gimnazja państwowe: Dębica, Kraków VI, VIII, IX, Mielec, Myślenice, Tarnów III, Wieliczka, Żywiec.

b) Gimnazja prywatne: Grybów, Kraków — Jaworskiego, Kaplińskiej, I. żeńskie, żydowskie, Oświęcim — Konarskiego, Ks. Ks. Salezjanów, Rabka, Staniątki, Wieliczka.

Kurator Okręgu Szkolnego: w. z. *Przyjemski* w. r.
Naczelnik Wydziału.

168.

Ruch służbowy.

Kuratorjum.

P. Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 28 czerwca 1926 r. Nr. 10448. O. Prez./25 zamianował z dniem 1 lipca b. r. p. *Feliksa Przyjemskiego,* wizytatora szkół, p. o. Naczelnika Wydziału, Naczelnikiem Wydziału w V st. służb. w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego.

P. Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 25 czerwca 1926 r. Nr. O. Prez. 6304/26 przeniósł z urzędu na zasadzie artykułu 52 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 21. poz. 164) z dniem 1 lipca 1926 r. p. *Dra Adama Lewickiego* ze stanowiska Radcy w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na stanowisko Naczelnika Wydziału w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego.

P. Kierownik Ministerstwa W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 28 czerwca 1926 Nr. O. Prez. 6392/26 zwolnił z dniem 1 lipca 1926 r. p. *Władysława Wierzbickiego*, wizytatora szkół, z pełnienia obowiązków Naczelnika Wydziału Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego wobec definitywnego zamianowania Naczelnika Wydziału Ogólnego.

Szkolnictwo średnie ogólnokształcące.

P. Kierownik Ministerstwa W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 2 lipca 1926 Nr. II. 2649/26 zamianował p. *Marjana Kazimierza dw. im. Chmielowca*, dyr. państw. gimnazjum im. Hugona Kołłątaja w Pińczowie, dyrektorem państw. gimnazjum im. A. Asnyka w Białej od dnia 1 września 1926 roku.

P. Kierownik Ministerstwa W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 2 lipca 1926 Nr. II. 2650/26 zamianował p. *Ludwika Czecha*, profesora i kierownika państw. gimnazjum im. Seweryna Goszczyńskiego w Nowym Targu, dyrektorem tegoż Zakładu z dniem 1 września 1926.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 9 sierpnia 1926 r. Nr. II. 9317/26 zamianowało od 1 września 1926 r. p. *Ludwika Kobielę*, nauczyciela państwowego gimnazjum im. A. Asnyka w Białej, nauczycielem stałym w państwowem gimnazjum w Katowicach.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 19 sierpnia 1926 r. Nr. II. 7321/26 ustanowiło od 1 września 1926 r. *Ks. Henryka Lichoniewicza*, katechetę publicznej szkoły powszechnej im. M. Konopnickiej w Chrzanowie, prefektem z § 8 P. S. N. w państwowem gimnazjum im. Wadowity w Wadowicach, rozporządzeniem z dnia 30 lipca 1926 r. Nr. II. 8165/26 p. *Julję z Więcków Zembatową*, naucz. kontr. gimnazjum II św. Jacka w Krakowie, nauczycielką z § 8 P. S. N. w państw. gimnazjum im. Mikołaja Kopernika w Żywcu.

Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach pismem z dnia 14 sierpnia 1926 r. L. O. P. 24605 powierzył od 1. IX. 1926 r. p. *Wojciechowi Bieszczadowi*, nauczycielowi z § 8 P. S. N. w państwowem gimnazjum im. Kr. Władysława Jagiełły w Dębicy, posadę tymczasowego nauczyciela w państwowem gimnazjum matematyczno-przyrodniczem w Królewskiej Hucie.

P. Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 8 czerwca 1926 Nr. II. 6576/26 przeniósł z dniem 1 września 1926 r. ze względów służbowych nauczycieli rzeczywistych pp.:

Dr. Stanisława Dąbrowskiego z gimn. państw. I im. św. Anny w Krakowie do III gimn. Adama Mickiewicza w Tarnowie.
Jerzego Denkera z państw. gimn. I im. św. Anny w Krakowie do I gimn. im. Adama Asnyka w Białej.
Piotra Liszkowicza z państw. gimn. II im. św. Jacka w Krakowie do państw. gimn. III im. Kr. Sobieskiego w Krakowie.
Władysława Łaszczyńskiego z państw. gimn. im. Adama Asnyka w Białej do państw. gimnazjum S. Goszczyńskiego w Nowym Targu.
Dr. Henryka Milczanowskiego z państw. gimn. II im. św. Jacka w Krakowie do państw. gimnazjum S. Goszczyńskiego w Nowym Targu.
Kazimierza Pająka z państw. gimn. VII im. Adama Mickiewicza w Krakowie do państw. gimn. im. Kr. Władysława Jagiełły w Dębicy.
Stanisława Patonia z państw. gimn. I im. św. Anny w Krakowie do państw. gimn. VI im. T. Kościuszki w Krakowie.
Józefa Pletnię z państw. gimn. im. św. Anny w Krakowie do państw. gimn. im. Mikołaja Kopernika w Żywcu.
Franciszka Sękowskiego z państw. gimn. Kr. Leszczyńskiego w Jaśle do państw. gimn. II im. J. Tarnowskiego w Tarnowie.
Ludwika Stopkę z państw. gimn. III im. Kr. Sobieskiego w Krakowie do państw. gimn. I im. św. Anny w Krakowie.
Adama Wandasiewicza z państw. gimn. VIII im. A. Witkowskiego w Krakowie do gimn. państw. III im. Kr. J. Sobieskiego w Krakowie.
Michała Wasyliszyna z państw. gimn. im. Kościuszki w Myślenicach do państw. gimn. im. M. Kromera w Gorlicach.

Rozporządzeniem z dnia 24 sierpnia 1926 r. Nr. II. 9706/26:
Adama Znamirowskiego z państw. gimn. IX im. Hoene Wrońskiego do państw. gimn. im. Kr. Władysława Jagiełły w Dębicy.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 11 sierpnia 1926 r. Nr. II. 9448/26 przeniosło ze względów służbowych z dn. 1 września 1926 r. nauczycieli z § 8 P. S. N. pp.:
Marję Kruszyńską z państw. gimn. im. St. Staszica w Chrzanowie na posadę etatowej nauczycielki do gimnazjum państw. im. Kopernika we Włodzimierzu Wołyńskim.

Rozporządzeniem z dnia 10 sierpnia 1926 r. Nr. II. 8571/26:
Kazimierza Kusibę z państw. gimn. II im. J. Tarnowskiego w Tarnowie na stanowisko etatowego nauczyciela państwowego gimnazjum im. J. Śniadeckiego w Pabjanicach.

Rozporządzeniem z dnia 20 lipca 1926 Nr. II. 8471/26:
Marję Luśniakową z państw. gimn. im. M. Wadowity w Wadowicach do państw. gimn. im. Króla Kazimierza Wielkiego w Zduńskiej Woli.

Rozporządzeniem z dnia 17 sierpnia 1926 r. Nr. II. 9626/26:
Pawła Palkę z państw. gimn. im. M. Kromera w Gorlicach na stanowisko etatowego nauczyciela do państw. gimn. im. Kościuszki w Łukowie (Okr. Szk. Lubelski).

Rozporządzeniem z dnia 30/6 1926 Nr. II. 7507/26:
Karola Sobonia z państwowego gimnazjum I im K. Brodzińskiego w Tarnowie do państwowego gimnazjum im Kościuszki w Łukowie.

Kuratorjúm Okręgu Szkolnego Krakowskiego przeniosło z dniem 1 września 1926 r. ze względów służbowych nauczycieli z §. 8 P. S. N. pp: *Stanisława Broniewskiego*, z państwowego gimnazjum VIII im A. Witkowskiego w Krakowie do państwowego gimnazjum im. Mikołaja Kopernika w Żywcu.

Stanisława Dańkowskiego z państwowego gimnazjum I im. św. Anny w Krakowie do państwowego gimnazjum im. Marcina Wadowity w Wadowicach.

Dra Adama Gadomskiego z państwowego gimnazjum żeńskiego w Krakowie do państwowego gimnazjum im. Kr. Kazimierza Wielkiego w Bochni.

Franciskza Garyckiego z państwowego gimnazjum VI im T. Kościuszki w Krakowie do państwowego gimnazjum II im św. Jacka w Krakowie.

Andrzeja Indyka z państwowego gimnazjum I im. K. Brodzińskiego w Tarnowie do państwowego gimnazjum III im. A. Mickiewicza w Tarnowie.

Michała Japołła z państwowego gimnazjum V im. J. Kochanowskiego w Krakowie do państwowego gimnazjum im. Kr. W. Jagiełły w Dębicy.

Ks. Pawła Jarosińskiego, z państwowego gimnazjum V im J. Kochanowskiego w Krakowie do państwowego gimnazjum im. St. Staszica w Chrzanowie.

Józefa Jodłowskiego z państwowego gimnazjum V im. J. Kochanowskiego w Krakowie do państwowego gimnazjum IV im H. Sienkiewicza w Krakowie.

Wawrzyńca Kowalczyka z państwowego gimnazjum I św. Anny w Krakowie do państwowego gimnazjum IV im. H. Sienkiewicza w Krakowie.

Józefa Krzysztofa z państwowego gimnajzum im. Marcina Wadowity w Wadowicach do państwowego gimnazjum im. M. Kromera w Gorlicach.

Kazimierza Lammela z państwowego gimnazjum IV im. H. Sienkiewicza w Krakowie do państwowego gimnazjum V im. J. Kochanowskiego w Krakowie.

Bohdana Łepkiego z państwowego gimnazjum I im. św. Anny w Krakowie do państwowego gimnazjum IX im. Hoene Wrońskiego w Krakowie.

Aleksandra Łukiewicza z państwowego gimnazjum IX im. Hoene-Wrońskiego w Krakowie do państwowego gimnazjum VIII im. A. Witkowskiego w Krakowie.

Bronisława Oświęcimskiego z państwowego gimnazjum VII im A. Mickiewicza w Krakowie do państwowego gimnazjum IX. im Hoene-Wrońskiego w Krakowie.

Józefa Titza z państwowego gimnazjum im. Sew. Goszczyńskiego w Nowym Targu do państw. gimnazjum im M. Wadowity w Wadowicach.

Kazimiera Trąbkę z państwowego gimnazjum VIII im. A. Witkowskiego w Krakowie do państwowego gimnazjum II im. św. Jacka w Krakowie.

Kazimierza Urbańskiego z państwowego gimnazjum IX im. Hoene Wrońskiego w Krakowie do państwowego gimnazjum VII im. A Mickiewicza w Krakowie.

Julję z Więcków Zembatową z państwowego gimnazjum im. Mikołaja Kopernika w Żywcu do państwowego seminarjum nauczycierskiego im. M. Konopnickiej w Żywcu.

Kuratorjum przydzieliło na rok szkolny 1926/27 pp.:
Józefa Burkota, nauczyciela stałego publ. szkoły powszechnej w Rabie Niżnej, do gimnazium państwowego im. A. Asnyka w Białej.

Ludwika Jakusa, nauczyciela publ. szkoły powsz. w Żabnie, do gimnazjum państwowego I. im. K. Brodzińskiego w Tarnowie.

Franciszka Kowalskiego, nauczyciela z § 8 P. S. N. państw. seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krakowie, do gimnazjum państwowego IX. im H. Wrońskiego w Krakowie.

Marjana Kozuba, nauczyciela 7 kl. publ. szkoły powszechnej w Jaśle, do państwowego gimnazjum im St. Leszczyńskiego w Jaśle.

Zofję Wilczyńską, nauczycielkę publ. szkoły powszechnej w Bochni, do państwowego gimnazjum żeńskiego w Krakowie z obowiązkiem udzielania nauki także w państwowej szkole przemysłowej żeńskiej.

Zmarł:

Dnia 13 lipca 1926 bł. p. *Dr Dawid Rosenmann*, prof. religji mojżeszowej w państw. gimnazjum II. im. św. Jacka. Służbę nauczycielską rozpoczął w 1910 r. i pełnił ją w zakładach krakowskich.

Seminarja nauczycieskie.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozp. z dnia 16 lipca 1926 r. Nr I. — 8780/26. przeniosło w drodze służbowej z dniem 1 września 1926 r. p. *Klotyldę Godzińską*, nauczycielkę państw. seminarjum naucz. żeńskiego w Krakowie, na równorzędne stanowisko na państw. Kursach naucz. w Krakowie. Rozporządzeniem z dnia 16 lipca 1926 r. Nr. I. 8774/26, p. *Teresę Kwiczalankę*, nauczycielkę państwowego seminarjnm nauczycielskiego żeńskiego w Kętach, do państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Żywcu. Rozporządzeniem z dnia 31 lipca 1926 r. Nr I. 11052/26 p. *Dr Marję Zajączkowską* i *Ludmiłę Zajączkowską*, nauczycielki państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego im. kr. Jadwigi w Kętach, do państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego im Marji Konopnickiej w Żywcu.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 7 sierpnia 1926 r. Nr. I. 8775/26. przeniosło w drodze służbowej p. *Władysława Tarasa* i p. *Józefa Ziobrzyńskiego*, nauczycieli szkoły ćwiczeń przy państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem w Białej koło Bielska, na równorzędne stanowiska nauczycieli szkoły ćwiczeń przy państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem w Starym Sączu.

Kuratorjum O. S. Krakowskiego rozporządzeniem z dnia 21 sierpnia 1926 r. Nr. I. KN. 11264/26. przeniosło p. *Juljana Icieka*, tymczasowego nauczyciela szkoły ćwiczeń w Krakowie, p. o. nauczyciela w państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Krakowie, na równorzędne stanowisko do szkoły ćwiczeń przy państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem w Starym Sączu, przydzielając go w dalszym ciągu do pełnienia obowiązków nauczycielskich w państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem i męskiem w Krakowie.

169.

Konkursy.

Kuratorjum O. S. Krakowskiego ogłasza niniejszem konkurs na stanowiska nauczycieli (lek):

1) matematyki i fizyki w Państwowem Seminarjum Nauczycielskiem Żeńskiem w Żywcu,

2) śpiewu i muzyki w Państwowem Seminarjum Nauczycielskiem Żeńskiem w Żywcu,

3) ćwiczeń cielesnych w Państwowem Seminarjum Nauczycielskiem Męskiem w Starym Sączu,

4) ćwiczeń cielesnych w Państwowem Seminarjum Nauczycielskiem Męskiem w Tarnowie.

Do powyższych posad przywiązane jest uposażenie określone w ust. z dnia 9/X 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 924)., zmienionej częściowo ustawą z dnia 22/XII. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129 poz. 918).

O wymienione posady ubiegać się mogą osoby, posiadające kwalifikacje do nauczania w szkołach średnich, określone w ust. z 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 75 ex 1924 poz. 740).

Należycie udokumentowane podania o posady należy wnosić do Kuratorjum O. S. Krakowskiego w terminie, oznaczonym w odnośnym numerze Dz. Urz. Ministerstwa W. R. i O. P.

Posady w szkole ćwiczeń.

Kuratorjum O. S. Krakowskiego ogłasza niniejszem konkurs na dwie posady nauczycieli szkoły ćwiczeń przy państwowem seminarjum nauczycielskiem męskiem w Starym Sączu.

Do powyższych posad przywiązane jest uposażenie, określone w ust. z dnia 9/X 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 924)., zmienionej częściowo ustawą z dnia 22 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129 poz. 918).

O wymienione posady ubiegać się mogą osoby, posiadające kwalifikacje do nauczania w szkołach powszechnych oraz egzamin w Państwowym Instytucie Nauczycielskim, albo egzamin na Wyższym Kursie Nauczycielskim, względnie egzamin wydziałowy.

Należycie udokumentowane podania o posady należy wnosić do Kuratorjum O. S. Krakowskiego w terminie oznaczonym w odnośnym numerze Dz. Urz. Ministerstwa W. R. i O. P.

Z terminem 6-tygodniowym od dnia wyjścia niniejszego Nru Dziennika Urzędowego.

Rada Szkolna Powiatowa w Brzesku ogłasza niniejszem konkurs, celem stałego obsadzenia 1) posady Kierownika 7-klasowej szkoły mieszanej w Borzęcinie górnym, oraz 2) posady Kierownika 6-klasowej szkoły mieszanej w Porąbce Uszewskiej.

Od kompetentów o posadę w Borzęcinie wymagany jest bezwzględnie egzamin wydziałowy, lub też egzamin Wyższego Kursu Nauczycielskiego, zaś na posadę w Porąbce Uszewskiej będą mieli pierwszeństwo kandydaci z rzeczonym wyżej egzaminem.

Podania, należycie udokumentowane, należy wnosić w drodze służbowej do Rady Szkolnej Powiatowej w Brzesku.

W obydwóch miejscowościach jest mieszkanie służbowe.

Rada Szkolna Powiatowa w Dąbrowie ogłasza powtórnie konkurs, celem stałego obsadzenia następujących posad:

1) kierowników 4-klasowych publicznych szkół powszechnych w Jadownikach mokrych, Nieczajnie i Smęgorzowie,

2) kierowników 3-klasowych publicznych szkół powszechnych w Smykowie Wielkiem i Wielopolu,

3) kierowników 2-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Kłyżu, Odporyszowie, Podlipiu, Sieradzy, Ujściu Jezuickiem, Woli Żelichowskiej, Woli Rogowskiej i Małcu,

4) nauczyciela samoistnego 1-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Lipinach.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić w drodze służbowej do Rady Szkolnej Powiatowej w Dąbrowej.

Rada Szkolna Powiatowa Zamiejska w Krakowie ogłasza konkurs, celem stałego obsadzenia posady kierownika 2-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Opatkowicach.

Należycie udokumentowane podania należy wnosić w drodze służbowej do Rady Szkolnej Powiatowej Zamiejskiej w Krakowie.

170.

Ogłoszenia.

Zwiedzanie Centralnej Pracowni Przyrodniczej dla szkół powszechnych w Krakowie, ul. Szlak 5.

Celem zaznajomienia się ze współczesnemi metodami udzielania nauki z przyrody martwej Kuratorjum zaleca PP. Inspektorom, Kierownikom szkół oraz Nauczycielstwu zwiedzanie i zaznajomienie się z pracą w Centralnej Pracowni Przyrodniczej w Krakowie, ul. Szlak 5.

Zwiedzać Pracownię można podczas ćwiczeń od 15/IX. w godzinach od 8 do 11 przed południem, po porozumieniu się z Kierownictwem i przedłożeniu legitymacji osobistej. Przy zwiedzaniu w grupach należy wcześniej uwiadomić Kierownictwo, podając równocześnie ilość osób. Również i młodzież z poza Krakowa może korzystać z przyborów Centrali w jej lokalu, jednak po poprzedniem porozumieniu się z Kierownictwem i ustaleniu terminu przybycia.

Na podstawie pisma Zarządu Głównego Towarzystwa Szkoły Ludowej w Krakowie z dnia 22 lipca 1926 L. 2966/26 Kuratorjum zawiadamia, że Zarząd Główny T. S. L. wydał ozdobne telegramy, nadające się do przesyłania życzeń, kondolencyj etc. — Dochód ze sprzedaży telegramów przeznaczony jest na cele kulturalno-oświatowe.

Cena za sztukę wynosi 50 gr. — przy odbiorze 50 sztuk udziela T. S. L. 30% rabatu a przy odbiorze większej ilości skłonne jest udzielić 50% rabatu.

Drukarnia „Szkolnicy" — Kraków, Grzegórzecka 30.